

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่าง ๆ ผู้วิจัยได้นำเอาสัญลักษณ์และอักษรย่อต่าง ๆ มาใช้ดังต่อไปนี้

- กลุ่มที่ 1 หมายถึง กลุ่มที่ฝึกออกกำลังกายแบบไนน์สแคว เทสต์
- กลุ่มที่ 2 หมายถึง กลุ่มที่ฝึกออกกำลังกายแบบไทรแอง เกิลธ้อปส เต็ป เทสต์
- $\bar{X}$ หมายถึง มัชฌิม เลขคณิต
- S.D. หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- $\bar{a}$ หมายถึง มัชฌิม เลขคณิตของผลต่าง
- S.D._a หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่าง
- t หมายถึง อัตราส่วนวิกฤติ
- df หมายถึง ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
- ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญ (Not Significance)
- * หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.001

ตารางที่ 3 แสดงมัชฌิม เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุ, น้ำหนัก และส่วนสูงของผู้เข้ารับการศึกษา

ลักษณะทางร่างกาย	$\bar{X}$	S.D.
อายุ	17.96 ปี	0.91
น้ำหนัก	48.01 กก.	4.99
ส่วนสูง	154.72 ซม.	3.27

ตารางที่ 4 แสดงมัชฌิม เลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบความ
มีนัยสำคัญของผลต่างระหว่างมัชฌิม เลขคณิตของผลรวมอัตราการชีพจร
ในระยะพักฟื้น (6 นาที) ของการฝึกวันแรกและวันสุดท้ายในกลุ่ม
ที่ฝึกออกกำลังกายแบบไนน์สแควเทสต์และแบบไทรแองเกิลส์อ็อปส เต็ม
เทสต์

	วันแรก		วันสุดท้าย		$\bar{d}$	S.D. _d	t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
กลุ่มที่ 1	726.96	19.59	510.56	31.36	216.4	25.96	41.44*
กลุ่มที่ 2	728.4	31.94	508.48	19.66	219.92	27.52	39.13*

* $P < 0.001$ (0.001 df 24 ค่า $t = 3.745$)¹

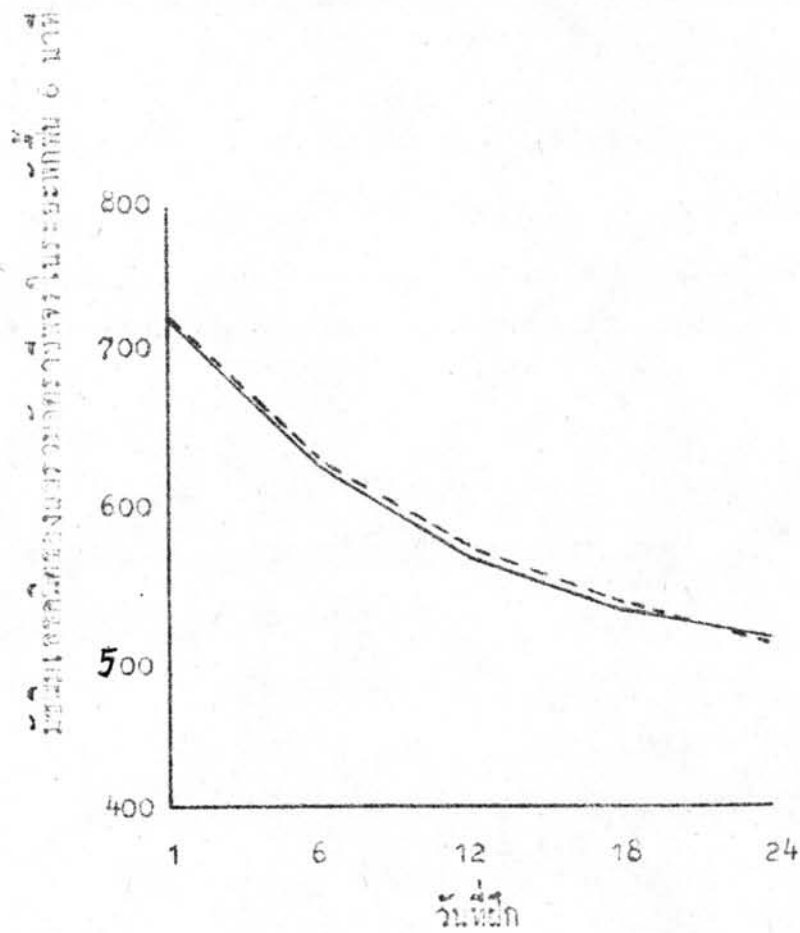
จากตารางที่ 4 จะเห็นว่า ค่า t ของกลุ่มที่ฝึกแบบไนน์สแควเทสต์คำนวณได้เท่ากับ 41.14 แต่ค่า t ที่อัตราส่วนวิกฤติเท่ากับ 3.745 เพราะฉะนั้นแสดงว่ามีนัยสำคัญของผลรวมอัตราการชีพจรในระยะพักฟื้นของการฝึกวันแรก และวันสุดท้ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ดังแสดงในภาพที่ 1

ค่า t ของกลุ่มที่ฝึกแบบไทรแองเกิลส์อ็อปส เต็มเทสต์คำนวณได้เท่ากับ 39.13 แต่ค่า t ที่อัตราส่วนวิกฤติเท่ากับ 3.745 เพราะฉะนั้นแสดงว่ามีนัยสำคัญของผลรวมอัตราการชีพจรในระยะพักฟื้นของการฝึกในวันแรกและวันสุดท้ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ดังแสดงในภาพที่ 1

¹

Jeanne S. Phillips, and Richard F. Thomson, Statistics For Nurses (New York: The Macmillan Company, 1967), p. 520.

ภาพที่ 1 กราฟแสดงมีชัยเลิศกนิทของผลรวมอัตราจีพอร์ในระยะพักฟื้น 6 นาทีของวันที่ 1, 6, 12, 18 และ 24 ในกลุ่มที่ฝึกแบบไนน์สแควเพดส์และไทรอนด์เอ็กซ์ปอสเตปเพดส์

————— = กลุ่มที่ฝึกแบบไนน์สแควเพดส์
 - - - - - = กลุ่มที่ฝึกแบบไทรอนด์เอ็กซ์ปอสเตปเพดส์

ตารางที่ 5 แสดงมัชฌิม เลขคณิต ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของผลต่างระหว่างมัชฌิม เลขคณิตของชีพจรปกติของการฝึกวันแรก และวันสุดท้าย ในกลุ่มที่ฝึกออกกำลังกายแบบ ไนน์สแควเทสต์ และแบบ ไทรแองเกิลฮอปสเต็มเทสต์

	วันแรก		วันสุดท้าย		$\bar{s}$	S.D. _a	t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
กลุ่มที่ 1	84.28	3.81	73.6	3.69	10.68	2.81	18.74*
กลุ่มที่ 2	83.44	3.46	72.8	3.35	10.65	2.38	21.71*

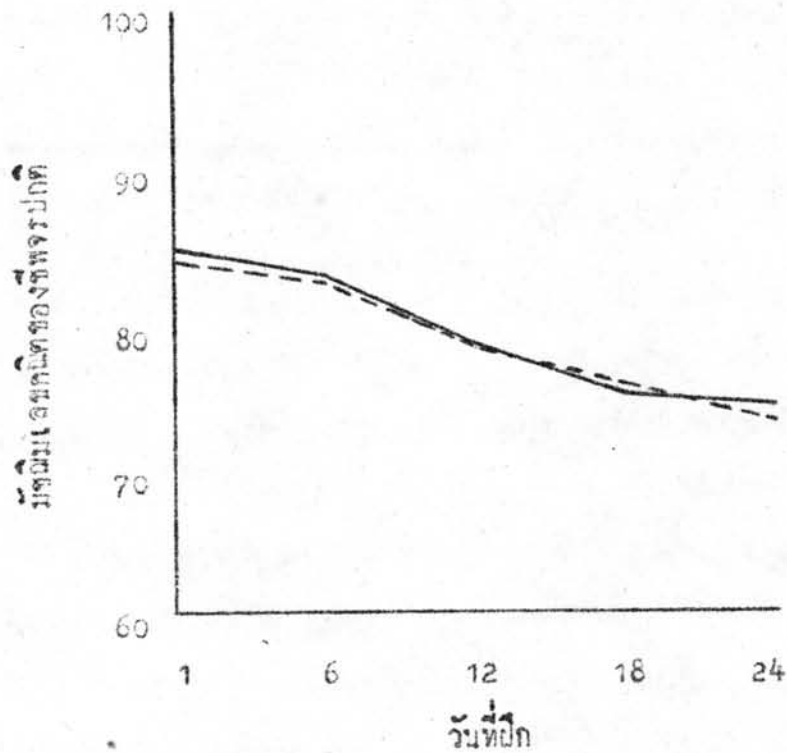
* $P < 0.001$ (0.001 df 24 $t = 3.745$)²

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่าค่า t ของกลุ่มที่ฝึกแบบ ไนน์สแควเทสต์ คำนวณได้เท่ากับ 18.74 แต่ค่า t ที่อัตราส่วนวิกฤติเท่ากับ 3.745 เพราะฉะนั้นแสดงว่ามีนัยสำคัญของชีพจรปกติในวันแรกและวันสุดท้ายของการฝึกแบบ ไนน์สแควเทสต์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ดังแสดงในภาพที่ 2

ค่า t ของกลุ่มที่ฝึกแบบ ไทรแองเกิลฮอปสเต็มเทสต์ คำนวณได้เท่ากับ 21.71 แต่ค่า t ที่อัตราส่วนวิกฤติเท่ากับ 3.745 เพราะฉะนั้นแสดงว่ามีนัยสำคัญของชีพจรปกติในวันแรกและวันสุดท้ายของการฝึกแบบ ไทรแองเกิลฮอปสเต็มเทสต์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ดังแสดงในภาพที่ 2

²Phillips, and Thomson, loc. cit.

ภาพที่ 2 กราฟแสดงมัชฌิมเลขคณิตของชีพจรปกติในวันที่ 1, 6, 12, 18 และ 24
ในกลุ่มที่ฝึกแบบโน้สแกวเทศและโทรเองเกิลฮ็อปสเต็มเทศ

———— = กลุ่มที่ฝึกแบบโน้สแกวเทศ
 - - - - = กลุ่มที่ฝึกแบบโทรเองเกิลฮ็อปสเต็มเทศ

ตารางที่ 6 แสดงมัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบความ
มีนัยสำคัญของผลต่างระหว่างมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนสมรรถภาพ
ในการทำงานของหัวใจและหลอดเลือดก่อนเริ่มและหลังสิ้นสุดการ
ฝึกในกลุ่มที่ฝึกแบบไนน์สแควเทสต์และแบบไทรเอง เกิลธ้อปส์ เต็มเทสต์

	ก่อนเริ่มฝึก		หลังสิ้นสุดการฝึก		$\bar{x}$	S.D. _d	t
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.			
กลุ่มที่ 1	67	2.26	79.8	3.17	12.8	2.08	30.17*
กลุ่มที่ 2	67	2.26	81.36	3.35	14.36	1.79	39.89*

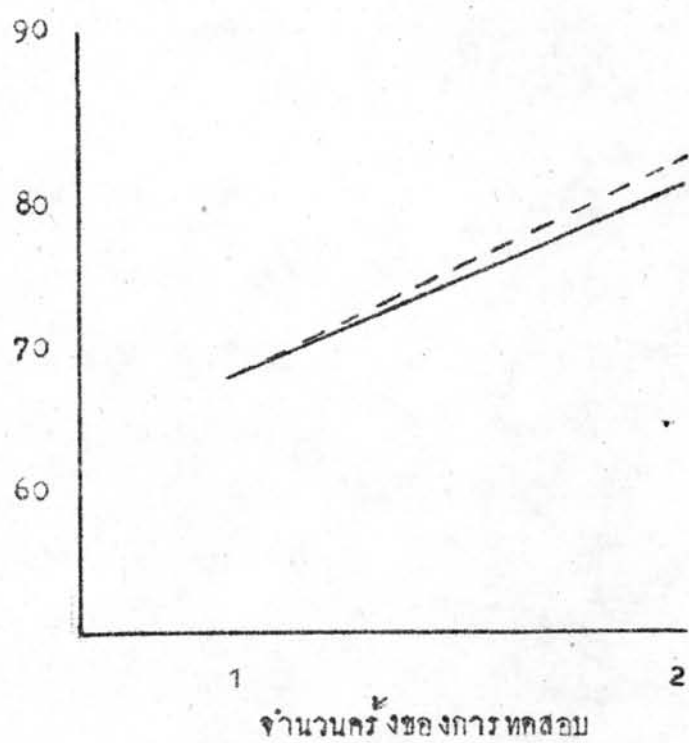
* $P < 0.001$ (0.001 df 24 $t = 3.745$)³

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่า ค่า t ของกลุ่มที่ฝึกแบบไนน์สแควเทสต์คำนวณได้เท่า
กับ 30.17 แต่ค่า t ที่อัตราส่วนวิกฤติเท่ากับ 3.745 เพราะฉะนั้นแสดงว่ามีนัยสำคัญ
ของคะแนนสมรรถภาพในการทำงานของหัวใจและหลอดเลือดก่อนเริ่มและหลังสิ้นสุดการฝึก
ออกกำลังกายแบบไนน์สแควเทสต์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ดังแสดงในภาพที่ 3
ค่า t ของกลุ่มที่ฝึกแบบไทรเอง เกิลธ้อปส์ เต็มเทสต์คำนวณได้เท่ากับ 39.89 แต่
ค่า t ที่อัตราส่วนวิกฤติเท่ากับ 3.745 เพราะฉะนั้นแสดงว่ามีนัยสำคัญของคะแนน
สมรรถภาพในการทำงานของหัวใจและหลอดเลือดก่อนเริ่มและหลังสิ้นสุดการฝึกออกกำลังกาย
แบบไทรเอง เกิลธ้อปส์ เต็มเทสต์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ดังแสดงในภาพที่ 3

³Phillips, and Thomson, loc. cit.

ภาพที่ 3 กราฟแสดงดัชนีเลือกนิตของคะแนนสมรรถภาพในการทำงานของหัวใจ และหลอดเลือคก่อนเริ่มฝึกและหลังสิ้นสุดการฝึก ในกลุ่มที่ฝึกแบบ ไนน์สแคว เทสต์ และ ไทรแองเกิลรีออปสเค็ปเทสต์

ดัชนีเลือกนิตของคะแนนสมรรถภาพในการทำงานของหัวใจและหลอดเลือค

(1 = การทดสอบก่อนเริ่มฝึก, 2 = การทดสอบหลังสิ้นสุดการฝึก)

- = กลุ่มที่ฝึกแบบ ไนน์สแคว เทสต์
- - - - - = กลุ่มที่ฝึกแบบ ไทรแองเกิลรีออปสเค็ปเทสต์

ตารางที่ 7 แสดงมัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความ
มีนัยสำคัญของผลต่างระหว่างมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนสมรรถภาพ
ในการทำงานของหัวใจและหลอดเลือดหลังสิ้นสุดการฝึกออกกำลัง
กายแบบไนน์สแกว เทสต์และแบบไทรแอง เจลฮ็อปส เต็ป เทสต์

	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{s}$	t
กลุ่มที่ 1	79.8	3.17	1.56	1.66 ^{ns}
กลุ่มที่ 2	81.36	3.35		

$$P > 0.05 \quad (0.05 \text{ df } 48 \quad t = 2.01)^4$$

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่า ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.66 แต่ค่า t ที่อัตรา
ส่วนวิกฤตเท่ากับ 2.01 เพราะฉะนั้นแสดงว่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนสมรรถภาพในการ
ทำงานของหัวใจและหลอดเลือดหลังสิ้นสุดการฝึกออกกำลังกายแบบไนน์สแกว เทสต์และแบบ
ไทรแอง เจลฮ็อปส เต็ป เทสต์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ดังนั้นแสดงว่า การฝึกออกกำลังกายแบบไนน์สแกว เทสต์และแบบไทรแอง เจลฮ็อป-
ส เต็ป เทสต์ต่างก็สามารถพัฒนาสมรรถภาพในการทำงานของหัวใจและหลอดเลือดได้เท่า
เทียมกัน ฉะนั้นผู้ที่ต้องการฝึกออกกำลังกายสามารถจะเลือกการออกกำลังกายแบบไนน์
สแกว เทสต์หรือแบบไทรแอง เจลฮ็อปส เต็ป เทสต์ เพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการทำงานของหัวใจ
และหลอดเลือดก็ได้

⁴ ประคอง กรรณสูต, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู (พระนคร: ไทยวัฒนา
พานิช, 2513), หน้า 139.